

Vlaanderen
is landbouw & visserij

RENTABILITEITSANALYSE APPELS EN PEREN

**Resultaten op basis van het
Landbouwmonitoringsnetwerk: boekjaren 2009-2014**

DEPARTEMENT
LANDBOUW & VISSERIJ

2016

WWW.VLAANDEREN.BE/LANDBOUW

RENTABILITEITS- ANALYSE APPELS EN PEREN

**Resultaten op basis van het
Landbouwmonitoringsnetwerk:
boekjaren 2009-2014**

Bart Van der Straeten

Colofon

Samenstelling

Departement Landbouw en Visserij

Afdeling Monitoring en Studie

Verantwoordelijk uitgever

Jules Van Liefferinge, secretaris-generaal Departement Landbouw en Visserij

Depotnummer

D/2016/3241/191

Lay-out

Vlaamse overheid

Vermenigvuldiging en/of overname van gegevens zijn toegestaan mits de bron expliciet vermeld wordt:

Van der Straeten B. (2016) *Rentabiliteitsanalyse appels en peren. Resultaten op basis van het Landbouwmonitoringsnetwerk: boekjaren 2009-2014*, beleidsdomein Landbouw en visserij, afdeling Monitoring en Studie, Brussel

Graag vernemen we het als u naar dit rapport verwijst in een publicatie. Als u een exemplaar ervan opstuurt, nemen we het op in onze bibliotheek.

Wij doen ons best om alle informatie, webpagina's en downloadbare documenten voor iedereen maximaal toegankelijk te maken. Indien u echter toch problemen ondervindt om bepaalde gegevens te raadplegen, willen wij u hierbij graag helpen. U kunt steeds contact met ons opnemen.

////////////////////////////////////

voor 85% van het totale Vlaamse pitfruitareaal. In die provincies bevinden zich gemiddeld ook de grootste bedrijven (16 ha), de bedrijven in de drie andere provincies zijn gemiddeld 5-6 hectare kleiner.

Tabel 3: belang provincies voor pitfruitproductie in Vlaanderen (2015)

provincie	totaal (ha)	areaal	percentage Vlaams areaal (%)	aantal bedrijven	gemiddelde oppervlakte (ha/bedrijf)
Antwerpen		382	2,7	37	10,3
West-Vlaanderen		422	2,9	42	10,1
Oost-Vlaanderen		1.284	9,0	114	11,3
Limburg		8.288	57,8	508	16,3
Vlaams-Brabant		3.965	27,6	248	16,0

Bron: Departement Landbouw en Visserij op basis van FOD Economie/AD Statistiek

4 METHODOLOGIE RENTABILITEITSANALYSE

4.1 SELECTIE BEDRIJVEN EN AFBAKENING BEDRIJFSTAKKEN

De rentabiliteits- en kostprijsanalyse gebeurt op het niveau van de individuele bedrijfstakingen (appel en peervariëteiten) en niet op het volledige bedrijf. Kosten en opbrengsten gemaakt op het bedrijf (bedrijfsniveau) worden toegewezen aan de verschillende op het bedrijf aanwezige bedrijfstakingen (bedrijfstakingniveau) door middel van verdeelsleutels. Voor de analyses in dit rapport wordt bijgevolg enkel gewerkt met de kosten en opbrengsten gerelateerd aan de productie van appels en peren. Er wordt geen rekening gehouden met subsidies (uitgezonderd de premie voor feromoonverwarring) en met btw.

Voor de boekhoudkundige analyses zijn enkel bedrijven geselecteerd die meer dan 0,5 ha appels of 0,5 ha peren hebben. Ook bedrijven die statistisch gezien sterk afwijkende resultaten hebben, worden uit de analyses gehouden (bijvoorbeeld als gevolg van het afbranden van een loods of andere zeer specifieke omstandigheden).

4.2 METHODOLOGIE

Het rapport geeft een overzicht van de belangrijkste technische en economische kengetallen en de economische resultaten. Binnen de plantaardige sectoren zijn enkel het areaal, de productie per hectare en de gemiddelde verkoopprijs relevante kengetallen. De analyse van de economische resultaten is uitgebreider en omvat telkens drie delen: een rentabiliteitsanalyse, een kostprijsanalyse en een vergelijking van kwartielen op basis van de economische prestatie per hectare. In figuur 1 wordt dieper ingegaan op de methodiek Het bruto saldo (BS), het familiaal arbeidsinkomen (FAI), de cash flow (CF) en het netto bedrijfsresultaat (NBR) worden berekend op basis van de opbrengsten en de kosten.

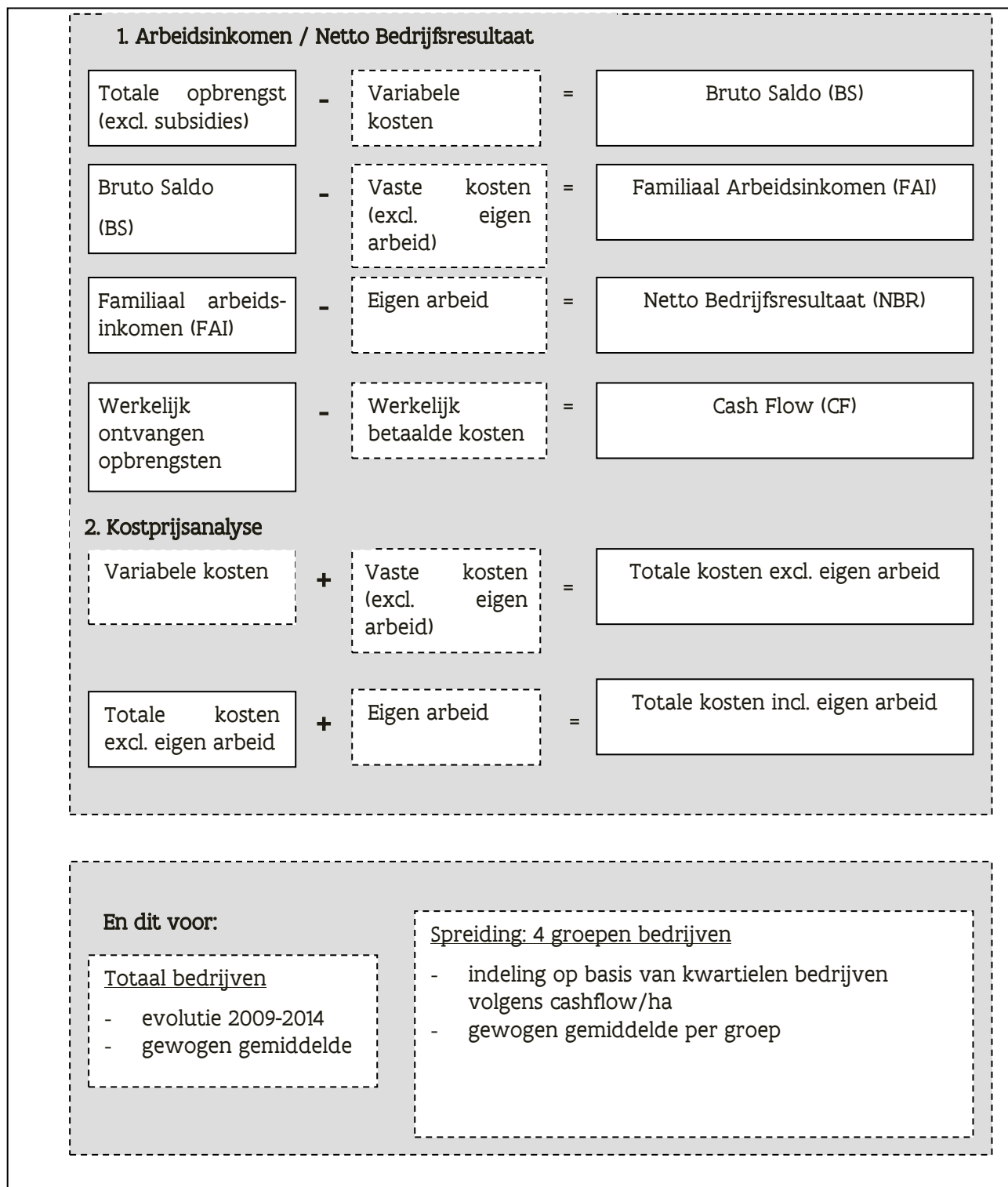
- De *totale opbrengst* is de som van de inkomsten uit de verkoop van fruit, de waardevermeerdering van aanplantingen (de eerste jaren na aanplant stijgt de waarde van de aanplant), de premie voor feromoonverwarring die in 2011 voor de eerste maal werd uitbetaald en overige opbrengsten. In de opbrengsten is – behalve de feromoonverwarring – geen rekening gehouden met premies vanuit Pijler 1 of Pijler 2.
- Het *bruto saldo (BS)* is het verschil tussen de totale opbrengsten en de totale variabele kosten. Het bruto saldo is wat beschikbaar is voor het betalen van de vaste kosten en wat daarna overblijft als vergoeding voor eigen inbreng van productiefactoren (eigen arbeid, grond en kapitaal).
- Het bruto saldo verminderd met de vaste kosten geeft het *familiaal arbeidsinkomen (FAI)* en is wat de landbouwer overhoudt ter compensatie voor de inbreng van zijn arbeid.
- Het FAI verminderd met een marktconforme vergoeding voor de eigen arbeid geeft het *netto bedrijfsresultaat (NBR)*. Een negatief NBR geeft aan dat de landbouwer onvoldoende inkomsten heeft gehaald om zichzelf een marktconform loon uit te betalen.

De vergoeding voor eigen arbeid is een weergave van de (niet-betaalde) familiale arbeid die verricht wordt door de landbouwer en eventuele meewerkende gezinsleden. Die wordt berekend door de arbeidsuren opgegeven door de landbouwer te vermenigvuldigen met een vaste arbeidsvergoeding per uur (i.e. een uurloon). Het uurloon wordt bepaald op basis van de minimumlonen vastgesteld door het Nationaal Paritair Comité voor de land- en tuinbouw, verhoogd met de sociale lasten.

////////////////////////////////////

Figuur 2: Economische resultaten - methodiek

5 RENTABILITEITSANALYSE PITFRUIT BEDRIJVEN

Alvorens te kijken naar de rentabiliteit van appels en peren afzonderlijk wordt eerst stilgestaan bij de gemiddelde rentabiliteit van een pitfruitbedrijf in Vlaanderen. Uit deze analyse kan de gemiddelde rentabiliteit van een hectare pitfruit berekend worden (tabel 4) en wordt tevens nagegaan wat de belangrijkste kostenposten zijn (tabel 5).

Tabel 4: rentabiliteitsparameters pitfruitproductie in euro per hectare voor periode 2009-2014

	2009	2010	2011	2012	2013	2014 (a)
aantal bedrijven	60	60	59	57	58	52
oppervlakte (ha/bedrijf)	21	20	22	23	21	20
productie (kg/ha)	42.562	39.014	40.450	34.814	39.560	50.172
totale opbrengsten (1)	15.467	19.444	14.784	23.355	18.911	18.613
opbrengsten uit verkoop	15.132	19.078	14.043	22.952	18.532	18.228
aanwas vaste aanplanting	261	257	224	225	198	181
overige opbrengsten	73	109	385	30	36	53
premie voor feromoonverwarring	/	/	133	149	145	152
totale variabele kosten (2)	7.575	8.256	8.453	8.178	8.477	9.544
bruto saldo (3)= (1) - (2)	7.892	11.188	6.332	15.177	10.434	9.069
totale vaste kosten (4)	6.479	6.731	6.815	6.991	7.201	7329
arbeidsinkomen (5)=(3)-(4)	1.412	4.457	-483	8.187	3.233	1.740
eigen arbeid (6)	3.540	3.349	3.167	3.080	3.334	3.523
netto bedrijfsresultaat (7) =(5)-(6)	-2.128	1.108	-3.650	5.106	-101	-1.783
werkelijk ontvangen opbrengsten (8)	15.205	19.188	14.561	23.130	18.713	18.433
werkelijk betaalde kosten (9)	9.933	10.920	11.133	10.894	11.423	12.425
cashflow vóór financieringslast (10)=(8)-(9)	5.272	8.268	3.428	12.237	7.290	6.007

Bron: LMN

- (a) Appel- en peervariëteiten waarvoor premie niet-oogsten is aangevraagd en verkregen, zijn niet opgenomen in de resultaten

De resultaten uit tabel 4 tonen aan dat de periode 2009-2014 voor de pitfruitbedrijven een periode van uitersten is geweest. In slechts twee van de zes jaren was het netto bedrijfsresultaat positief. Een gemiddelde hectare pitfruit bracht in het jaar met de slechtste economische resultaten een negatief netto bedrijfsresultaat (in 2011 -3.650 euro/ha), in het jaar met het hoogste bedrijfseconomisch resultaat was er een positief netto bedrijfsresultaat van 5.106 euro/ha (2012). Opvallend hierbij is dat 2012 het jaar was met de laagste productie per hectare (de hogere marktprijzen compenseerden de lagere productie).

////////////////////////////////////

6 RENTABILITEITSANALYSE EN KOSTPRIJSANALYSE PEREN

In dit deel worden de rentabiliteit en de kostprijs besproken van de perenproductie in Vlaanderen voor de periode 2009-2014. Hierbij worden alle perenvariëteiten samengenomen. Ter illustratie om welke rassen het gaat en hun belang in de totale analyse, is in tabel 6 de oppervlakte van de vier meest voorkomende perenrassen voor het boekjaar 2013 in het LMN gegeven. De rentabiliteits- en kostprijsindicatoren worden uitgedrukt in euro per hectare.

Tabel 6: overzicht belangrijkste perenrassen waarop rentabiliteitsanalyse is gebaseerd (cijfers 2013)

	Opp. in LMN (ha)	Aantal bedrijven met ras
Totaal areaal peren	662	53
Conference	576	53
Doyenné de Comice	48	32
Durondeau	12	14
Corina	11	4

Bron: LMN

6.1 RENTABILITEITSANALYSE

Tabel 7 toont de rentabiliteitsparameters van de perenproductie in euro per hectare voor de periode 2009-2014. Het aantal meegenomen bedrijven in de analyse schommelt rond 50 bedrijven. In 2014 ligt het aantal meegenomen bedrijven lager. In augustus 2014 is er immers de impact van het opgelegde handelsembargo voor appels en peren door Rusland en de daaropvolgende subsidie die Europa voorzag voor niet-oogsten. Verschillende bedrijven in de dataset zijn hier voor minstens een deel van hun areaal op ingegaan. Deze bedrijven zijn voor alle variëteiten waarvoor een subsidie niet-oogsten is aangevraagd uit de analyses gehouden omdat dit een te sterke impact zou hebben op de sectorgemiddelden.

Ook voor peren is de rentabiliteit sterk afhankelijk van het jaar. De schommelingen in de rentabiliteitsparameters worden veroorzaakt door de verschillen in opbrengsten tussen de jaren. Jaren waarbij de peren een goede prijsvorming hebben, resulteren in hogere rentabiliteitscijfers. Gemiddeld bracht een hectare peren in de periode 2009-2014 ruim 20.000 euro op, waarvan 98% afkomstig is uit de verkoop van peren. De overige 2% is afkomstig van de waardevermeerdering van de aanplantingen (tussen het moment van aanplant en het moment van volle productie wordt een toename van de waarde van een aanplanting verondersteld), overige opbrengsten en de premies die landbouwers krijgen voor het toepassen van feromoonbehandelingen.

Deze wisselvallige opbrengsten staan tegenover een meer constante, maar een wel toegenomen kostenstructuur, waarbij zowel de variabele kosten als de vaste kosten toenemen door de jaren.

De variaties in de opbrengsten werken door op de andere landbouweconomische kengetallen. In jaren met hoge opbrengsten, is de landbouwer in staat om ook een hoger bruto saldo, arbeidsinkomen, cashflow en netto bedrijfsresultaat te verwerven.

////////////////////////////////////

was het netto bedrijfsresultaat zeer hoog (+8.300 euro) als gevolg van de goede marktprijzen. Dat betekent dat de landbouwer bovenop een marktconform loon ook een ‘winst’ uit zijn bedrijfsvoering kan halen.

6.2 KOSTPRIJSANALYSE

Naast de rentabiliteitsanalyse, die nagaat of de landbouwer een inkomen kan genereren uit een activiteit, is er ook de kostprijsanalyse (tabel 8) waarin wordt nagegaan welke kosten belangrijk zijn. De kostprijs wordt uitgedrukt in euro per hectare.

De variabele en vaste kosten voor de productie van peren kennen per hectare een stijgende trend in de periode 2009-2014. De vaste kosten stijgen gestaag terwijl de variabele kosten iets meer fluctueren en ook deels afhankelijk zijn van de productie per hectare. In jaren met een lage productie per hectare (bijvoorbeeld 2012) zijn ook de variabele kosten iets lager (hoofdzakelijk het gevolg van lagere kosten voor seizoensarbeid). Andere kosten zoals kosten voor bestrijdingsmiddelen zijn minder of niet afhankelijk van de productie per hectare. In 2010 is er een stijging van de kosten voor bestrijdingsmiddelen als gevolg van de feromoonverwarringstechniek. Deze extra kosten voor deze biologische bestrijding van de fruitmot worden gecompenseerd door een subsidie vanuit het Departement Landbouw en Visserij, maar deze premie wordt uitbetaald in het daaropvolgende jaar (vanaf 2011).

In de periode 2009-2014 bedroegen de productiekosten, inclusief eigen arbeid, van een hectare peren gemiddeld 18.600 euro. Uitgedrukt per kg geoogste peren is dat 50 cent per kg. Hiervan is 30 cent werkelijk betaald terwijl de overige 20 cent fictieve kosten zijn (afschrijvingen, fictieve intresten en vergoeding eigen arbeid). Met andere woorden moet een landbouwer gemiddeld 50 eurocent per kg geoogste peren krijgen om zichzelf een marktconform loon uit te betalen. In slechts één jaar (2011) was de gemiddeld uitbetaalde marktprijs onvoldoende om zichzelf een marktconform loon uit te betalen.

Van alle kosten zijn de variabele kosten de belangrijkste kostenpost (45%). Seizoensarbeid staat op de eerste plaats (3630 euro). Daarna volgen bestrijdingsmiddelen (1580 euro) en verkoopskosten (1.220 euro).

De vaste kosten zijn met net geen 7.000 euro per hectare iets minder groot dan de variabele kosten. De grootste posten zijn de afschrijvingen (2.700 euro) en de fictieve intresten (1.500 euro). De uitbetaalde lonen (voor vaste arbeidskrachten) bekleden de derde plaats (690 euro).

De vergoeding eigen arbeid bedraagt 3.750 euro per hectare peren.

Arbeid is een belangrijke kost. De totale arbeidskosten per ton (seizoensarbeid, vaste arbeidskrachten en eigen arbeid) bedragen 8.000 euro, of 43% van de totale productiekosten. Investerings in aanplantingen, gebouwen, installaties en andere activa vormen via afschrijvingen en fictieve intresten de tweede belangrijkste groep kosten (4.150 euro per hectare). Ook het gebruik van externe inputs (meststoffen, energie en bestrijdingsmiddelen) vormt met 2.758 euro een aanzienlijke kostenpost.

//

6.3 INDELING BEDRIJVEN IN KWARTIELEN OP BASIS VAN DE CASHFLOW

Bij deze analyses worden de bedrijven ingedeeld in vier groepen op basis van de cashflow per ha (vóór financieringslast). Elk van de groepen bevat 25% van de bedrijven. In de eerste groep zitten de 25% bedrijven met de laagste cashflow per hectare, in de vierde groep zitten de 25% bedrijven met de hoogste cashflow.

Voor de analyse is voor het boekjaar 2013 gekozen om twee redenen:

- 1) de bedrijfsresultaten van het laatst beschikbare boekjaar (2014) hebben mogelijk veel invloed ondervonden van de gevolgen van de Russische handelsboycot.
- 2) 2013 kan als een eerder normaal, gemiddeld jaar voor de fruitsector beschouwd worden (normale productie en normale prijsvorming).

Er is een duidelijke relatie zichtbaar tussen de productie per hectare en de rentabiliteit per hectare: bedrijven in het kwartiel met de hoogste cashflow hebben gemiddeld een hogere productie per hectare. Een duidelijke relatie tussen de oppervlakte peren en de rentabiliteit is niet aanwezig. Voor de eerste drie kwartielen ligt het percentage nieuw aangeplant areaal (perenbomen minder dan 5 jaar geleden aangeplant) op grofweg 20%. Bedrijven in het 4^e kwartiel hebben duidelijk minder jonge bomen (11%), wat op zijn minst gedeeltelijk de hogere productie per hectare en de betere cashflow per hectare kan verklaren. Bedrijven van het hoogste kwartiel zijn ook in staat een hogere gemiddelde verkoops prijs voor hun peren te realiseren (respectievelijk 10, 8 en 7 cent meer dan bedrijven in het eerste, tweede en derde kwartiel).

De grote verschillen tussen de kwartielen voor de rentabiliteitsparameters zijn in hoofdzaak te verklaren door de verschillen in de opbrengsten. Wat kosten betreft zijn de verschillen per hectare tussen de vier kwartielen niet groot, zeker wat variabele kosten betreft. Vaste kosten zijn wel duidelijk lager voor bedrijven uit kwartiel vier. De lagere vaste kosten zijn niet het gevolg van één post. Alle vaste kosten vallen iets lager uit bij bedrijven uit kwartiel vier.

Tabel 9: technische kengetallen peren 2013: indeling in kwartielen op basis van cashflow per hectare

	1 ^e kwartiel	2 ^e kwartiel	3 ^e kwartiel	4 ^e kwartiel
aantal bedrijven	13	13	13	13
oppervlakte (ha/bedrijf)	11,7	10,5	14,0	11,0
percentage nieuw aangeplant areaal (%) (a)	21,7	18,3	23,3	11,2
productie (kg/ha)	32.283	37.251	41.273	43.598
verkoops prijs (€/kg)	0,48	0,50	0,51	0,58

(a) Voor peren worden percelen die 5 jaar geleden of recenter zijn aangeplant als 'jong' beschouwd

Ook de variabele kosten liggen bij clubrassen hoger (9.140 euro tegenover 8.446 euro per hectare). Dat is het gevolg van de specifieke regels bij clubrassen: Zo mag de sortering niet gebeuren op het eigen bedrijf (hogere kosten voor werk door derden), dienen er verplichte voorzorgen te gebeuren tegen hagelschade (of aangaan van verzekering), wat leidt tot hogere 'overige variabele kosten'. Ook de verkoopskosten liggen hoger bij clubrassen (specifieke verpakkingseisen, promotie, ...). De kosten voor seizoensarbeid liggen beduidend lager (geen sortering, minder plukkosten door lagere productie,...)

Voor de vaste kosten is er slechts een klein verschil tussen beide groepen.

De hogere opbrengsten bij clubrassen leiden tot uitgesproken betere rentabiliteitsindicatoren. Het bruto saldo ligt met net geen 15.000 euro per hectare 50% hoger dan bij de andere rassen. Ook het arbeidsinkomen, de cashflow en het netto bedrijfsresultaat liggen beduidend hoger dan bij de andere appelrassen.

8.2 RENTABILITEIT CONFERENCE VS ANDERE PERENRASSEN

Een laatste deelanalyse vergelijkt de rentabiliteit van de conferenceperen met de rentabiliteit van alle andere perenrassen (tabel 19).

Alle bedrijven met peren hebben ook conferenceperen aangeplant. 27 daarvan hebben uitsluitend conference staan, 26 hebben ook een of meerdere andere perenrassen staan.

De gemiddelde oppervlakte aangeplante conferenceperen ligt vijfmaal hoger dan de gemiddelde oppervlakte andere perenrassen.

Tabel 18: technische kengetallen conferenceperen versus andere perenrassen (2013)

	conferenceperen	andere perenrassen
aantal bedrijven	53	26
oppervlakte (ha/bedrijf)	10,1	2,0
oogst (kg/ha)	39.913	34.146
verkoopprijs (euro/kg)	0,50	0,58

De gemiddelde productie van conferenceperen bedraagt net geen 40 ton/ha. Dat is meer dan de gemiddelde productie van alle andere perenrassen (34 ton/ha). De gemiddelde verkoopprijs van andere peren ligt wel hoger, waardoor er nauwelijks een verschil is tussen de opbrengsten van beide groepen.

Ook de variabele en vaste kosten zijn nauwelijks verschillend tussen beide groepen, waardoor ook de verschillen in de rentabiliteitsparameters nauwelijks verschillen van elkaar. Enkel het netto bedrijfsresultaat verschilt meer dan 1.000 euro per hectare in het voordeel van de conferenceperen.

9 CONCLUSIES

De pitfruitproductie in Vlaanderen omvat met iets meer dan 14.300 hectare net geen 3% van het Vlaamse landbouwareaal. De oppervlakte pitfruit ligt voor 85% in Limburg en Vlaams-Brabant (Hageland). Zoals bij alle landbouwsectoren het geval is, wordt de sector gekenmerkt door een daling van het aantal bedrijven en een stijging van de gemiddelde bedrijfsgrootte. In 2015 heeft een gemiddeld pitfruitbedrijf 15 hectare fruit. Een kwart van de bedrijven heeft meer dan 20 hectare fruit, tezamen goed voor 60% van de oppervlakte pitfruit.

Het totale areaal pitfruit groeit als gevolg van een sterke uitbreiding van het areaal conferenceperen. De oppervlakte appels daalt jaar na jaar. In 2015 beslaan peren 58% van het pitfruitareaal, appels 42%.

De tegengestelde trend in het areaal appels en peren vindt zijn oorsprong in het verschil in rentabiliteit van beide teelten. De teelt van appels heeft over de periode 2009-2014 voor elk jaar een lagere rentabiliteit dan peren. De verschillen in kosten per hectare zijn beperkt, de grote verschillen bevinden zich in de opbrengstenzijde. Gemiddeld heeft een areaal peren een opbrengst die 3.000 euro per hectare hoger ligt. Dat geeft een verschil in bruto saldo van 3.500 euro per hectare en voor het netto bedrijfsresultaat loopt dat verschil op tot gemiddeld 3.700 euro per hectare in het voordeel van de perenproductie.

De rentabiliteit verschilt sterk van jaar tot jaar. De variatie in de kosten is eerder beperkt en zit vooral in de stijging van zowel de variabele kosten als vaste kosten door de jaren. De opbrengsten verschillen wel sterk van jaar tot jaar waarbij niet alleen de productie (ton/ha), maar nog meer de gemiddelde verkoopprijs een rol speelt.

De verschillen tussen de jaren zijn groot, maar ook de verschillen tussen de verschillende bedrijven, binnen een bepaald boekjaar zijn belangrijk. Voor zowel appels als peren is de spreiding groot, maar ze is net iets meer uitgesproken bij de appelteelt. De verschillen in de gemiddelden tussen de 25% best presterende bedrijven en de 25% minst presterende bedrijven loopt in 2013 bij peren op tot 10.000 euro per hectare (voor het bruto saldo) en meer (netto bedrijfsresultaat). Voor appels loopt dat verschil op tot meer dan 12.000 euro per hectare. Ook voor de verschillen tussen de bedrijven is vooral de opbrengst per hectare bepalend. De spreiding in de kosten is een feit, maar verklaart slechts een beperkt deel van de verschillen tussen de bedrijven.

Wat niet meegenomen is in de vergelijking van de bedrijven binnen een bepaald boekjaar zijn de aanwezige appel- en perenrassen op de verschillende bedrijven. Uit de analyses in dit rapport blijken die echter wel een impact te hebben op het bedrijfsresultaat. Zo heeft een vergelijking van clubrassen en vrije rassen bij appels aangetoond dat de eerstgenoemde een duidelijk betere rentabiliteit hebben. De klassieke jonagoldrassen hebben hogere variabele kosten, maar compenseren dat door een hogere marktprijs, waardoor ze uiteindelijk hogere rentabiliteitsindicatoren bekomen. Bij de peren blijken de verschillen tussen de rassen minder groot te zijn maar het is wel duidelijk dat de conferencepeer gemiddeld genomen iets beter rendeert dan de andere perenrassen.

TABELLEN

Tabel 1: evolutie aantal bedrijven, totaal areaal en gemiddelde bedrijfsgrootte pitfruit in Vlaanderen, 2011-2015.....	7
Tabel 2: aantal bedrijven en areaal pitfruit volgens klassen van bedrijfsgrootte in Vlaanderen, (2015)	8
Tabel 3: belang provincies voor pitfruitproductie in Vlaanderen (2015)	9
Tabel 4: rentabiliteitsparameters pitfruitproductie in euro per hectare voor periode 2009-2014 ..	13
Tabel 5: overzicht van de kosten in euro per hectare voor de periode 2009-2014.....	15
Tabel 6: overzicht belangrijkste perenrassen waarop rentabiliteitsanalyse is gebaseerd (cijfers 2013).....	16
Tabel 7: rentabiliteitsparameters perenproductie in euro per hectare voor periode 2009-2014	17
Tabel 8: overzicht van de kosten van perenproductie in euro per hectare voor de periode 2009-2014.....	19
Tabel 9: technische kengetallen peren 2013: indeling in kwartielen op basis van cashflow per hectare	20
Tabel 10: resultatenrekening peren 2013: indeling in kwartielen op basis van cashflow per hectare	21
Tabel 11: overzicht belangrijkste appelrassen waarop rentabiliteitsanalyse is gebaseerd (cijfers 2013).....	22
Tabel 12: rentabiliteitsparameters appelproductie in euro per hectare voor periode 2009-2014 ..	23
Tabel 13: overzicht van de kosten van appelproductie in euro per hectare voor de periode 2009-2014.....	24
Tabel 14: technische kengetallen appels 2013: indeling in kwartielen op basis van de cashflow vóór financiering	26
Tabel 15: resultatenrekening appels 2013: indeling in kwartielen op basis van de cashflow vóór financiering	27
Tabel 16: technische kengetallen clubrassen appels (boekjaar 2013).....	28
Tabel 17: rentabiliteitsanalyse clubrassen appels (boekjaar 2013) (resultaten uitgedrukt in euro/ha)	29
Tabel 18: technische kengetallen conferenceperen versus andere perenrassen (2013).....	30
Tabel 19: rentabiliteitsanalyse conferenceperen versus andere perenrassen (2013) (resultaten uitgedrukt in euro/ha)	31

////////////////////////////////////